

„Povězte dceři sionské: Hle, král tvůj přichází k tobě, tichý a sedící na oslátku....“
To, co Bůh před staletími zaslíbil, se teď stalo skutečností – k Jeruzalému přijíždí tichý král. Nemá meč ani korunu, není oblečen do královského šatu a přece jej provází množství lidí. Co od něho lidé očekávají? Koho v Ježíšovi vidí?

Učedníci, nejen ti nejbližší, ale i širší okruh, kteří k němu měli osobní vztah a ve víře poznali jeho moc, v něm oslavují svého krále, který přichází v Boží moci a v jeho pověření. Většina v něm vidí proroka. Mnozí volají – hosanna – to znamená – zachraň nás. Od čeho chtějí tito lidé zachránit? Podle toho, co Ježíš učil, když mezi nimi tři roky chodil, bychom si mohli myslet, že od hříchu, od svých vlastních nevěrností. Ale nebylo tomu tak. Chtěli zachránit především od Římanů, od římské nadvlády. Mnoho z těch, kteří Ježíše vítají jako krále, se domnívá, že nakonec udělá zázrak. Povolá nějaké (možná i nebeské) legie a vyžene nenáviděné Římány.

Ježíš však přijíždí v míru a v pokoji, nikdy neusiloval o pozemskou moc a nakonec se vydal lidem. V pomyslných volbách prohrál, v referendu byl tehdy jasně populárnější Barabáš. Dav je nevyzpytatelný a snadno zmanipulovatelný. Radostná oslava krále na oslátku, která zní při Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma je za pár dní vystřídána nenávisným – „Ukřižuj!“ Na zjitřených emocích víra nikdy nestojí a nenávist činí lidi nejen slepými a hluchými, ale i hloupými.

Ježíš nikdy nestál o lacinou popularitu. Sám se skryl před těmi, kteří už po zázračném sycení zástupů jej chtěli provolat králem. Nejednou přikazoval učedníkům, aby nikomu neříkali, že je Mesiáš. Teď už je ale jiná situace. Už se naplnil čas, není možné zamlčet pravdu. Ostatně za pár dní bude na tabulce na kříži nápis viny – Ježíš Nazaretský, Král Židů.

Ježíš přijíždí do Jeruzaléma a mimo jiné se jde vědomě konfrontovat s náboženskou a politickou mocí. V posledních dnech tady na zemi povede ještě ostré rozhovory se svými odpůrci z náboženských a politických řad.

Ježíš přináší do života věřícího člověka pokoj a radost, ale někdy také neklid a pobouření. Jeho slova, jak žít a jednat, mnohdy narušují naši tzv. komfortní zónu, naše pohodlí. Nutí nás myslet sebekriticky, vedou nás ke změně myšlení – a to je dost namáhavé a nepopulární. Bylo tomu tak tehdy a je tomu tak i dnes.

Hra:

- Představme si nyní na chvíli, že jsme tam v Jeruzalémě, když přijíždí Ježíš na oslíkovi. Kde bychom byli? Kde se vidíme? V zástupu, s palmovou větví, vybíháme z města? Nebo jsme ve městě, v domě, je nám jedno, co se to venku děje? Určitě bylo víc těch, kteří Ježíše nevíkali. S některými jeho příchod nijak nepohnul. Někdo nad tím podivným zástupem pohrdavě kroutí hlavou. (Hudba)
- Nakreslení baterie – nabití – vyznání – Kdo je pro mě Ježíš?
Bůh, Spasitel, prorok, člověk, historická postava, filosofický směr, velký otazník....

Je dobré přidat se k učedníkům v jejich chvále Krista Krále. Když budou všichni křesťané opravdově chválit Krista Pána – to znamená, že budou své činy řídit podle jeho slov – bude náš pozemský svět vypadat mnohem lépe. Amen.

/Slovo na Květnou neděli 2. dubna 2023 Dana Kalivodová/